

Express Pomorski

Redakcja i Administracja: Toruń. ul. św. Katarzyny Nr. 3. Telef. Nr. 326

Sejm i Senat Rzplitej.

Posiedzenie Senatu.

WARSZAWA, 18. 7. (PAT) Na dzisiejszym posiedzeniu Senatu m. i. przyjęto bez zmian ustawę o adwokaturze w b. dzielnicy pruskiej.

Posiedzenie Sejmu.

WARSZAWA, 18. 7. (PAT) Na dzisiejszym posiedzeniu Sejmu zatwierdzono cały szereg poprawek Senatu do poszczególnych ustaw. W ten sposób przyjęto ostatecznie następujące projekty ustaw: o podstawowych prawach i obowiązkach szeregowych W. P., o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia o załatwianiu zatargów pomiędzy pracodawcami a pracownikami w rolnictwie, o zmianie przepisów budowlanych, o zachowaniu dawnego trybu składania egzaminów w szkołach akademickich oraz o podatku od spadków i darowizn. Z ważniejszych poprawek, zgłoszonych do

Z komisji sejmowych.

WARSZAWA, 18. 7. (PAT) Komisja dla zbadania zajęć listopadowych wysłuchała referatu pos. Roguszczyka o wypadkach w Boryslawiu oraz posła Kozłowskiego i pos. Mączynskiego o wypadkach w Krakowie. Komisja uzgodniła w niósłki do organizacji władzy policyjnej i co do przepisów o asystencji wojskowej, nadto ustaliła zarzuty co do niektórych funkcjonalistów administracyjnych i wojskowych w Krakowie.

Dymisja min. Zamoyskiego! jeszcze nie przyjęta.

WARSZAWA, 18. 7. A. W. „Rzeczpospolita“ twierdzi, że premier Grabski dotychczas nie przyjął dymisji min. Zamoyskiego. Poseł Głabński i senator Zdanowski odwiedzili dzi-

Każą mu wracać.

WARSZAWA, 17. 7. (Telefonem od wł. koresp.) Na posiedzeniu klubu „Wyzwolenia“ poseł Waleron przedstawił rezolucję, w której wzywa się posła Thugutta do powrotu z uwagi na konieczność konsolidacji ruchu ludowego. W głosowaniu za rezolucją od-

Ruch narodowy wśród Polaków w Niemczech.

BERLIN, 18. 7. A. W. Na wielkim zjeździe związku Polaków w Berlinie, delegaci poszczególnych dzielnic stwierdzili, że ruch narodowy wśród Polaków w Niemczech, wzrasta coraz bardziej. Dzielnicą pierwszą górnośląską od czasu wyborów, zmienia swoje oblicze, przez przechodzenie robotników z niemieckich partji i związków zawodowych polskich. Ruch ten wzmaga się gwałtownie. Dzielnicą drugą (Niemcy

Proces krakowski kończy się.

KRAKÓW, 18. 7. (PAT) W dniu dzisiejszym w procesie o zajścia listopadowe zam-

Hojny dar marszałka Piłsudskiego.

WARSZAWA, 18. 7. A. W. Były Naczelnik Państwa z pensji majowej przeznaczył 729,94 zł. na Uniwersytet Batorego w Wilnie, — 200.00 na ognisko dla sierot po poległych w Rabce.

Niemieccy kaci.

Nauczyciel niemiecki bije dzieci polskie za to, że mówią po polsku.

KRÓLEWIEC, 18. 7. (PAT) W miejscowości Jezutki na Mazurach zaszedł wypadek do wodzący potwornej pracy germanizacyjnej nauczycielstwa niemieckiego. Nauczyciel Heyse, słysząc dwóch chłopców rozmawiających w czasie paury po

Tereny naftowe wykupują nam Amerykanie.

WIENIEŃ, 17. 7. A. W. Dzisiejszy „Börsen Zeitung“ donosi z Paryża, że większość akcji Towarzystwa Silva Plana w Zagłębiu Naftowym, które to

Przeciw chińskim handlarzom.

BUDAPESZT, 18. 7. A. W. „Az Ujsag“ donosi, że policja budapeszteńska zamierza ostro wystąpić przeciwko handlarzom chińskim, którzy ostatnio masowo nawiedzili Węgry. Władze podejrzewają Chińczyków o handel żywym towarem, którzy ma-

Podróż inspekcyjna p. Wojewody Pomorskiego.

TCZEW, 17. 7. (Tel.) Dnia 17 bm. p. Wojewoda Pomorski dr. Wachowiak w podróży inspekcyjnej zatrzymał się w Tczewie, gdzie dokonał lustracji Starostwa i Wydziału Powiatowego. Następnie w towarzystwie Naczelnika Wydziału Bezpieczeństwa Publicznego p. Kwiatkowskiego i Starosty tczewskiego p. Dytkiewicza zwiedził Magistrat i zaznajomił się ze stanem administracji miasta. Na powitanie p. burmistrza w przemówieniu do zgromadzonych urzędników miejskich zaznaczył p. Wojewoda, że przyjazdem tym chciał dać dowód żywego zainteresowania się Rządu wszystkimi sprawami admi-

Wiadomości finansowo-gospodarcze

W sprawie rewizji umowy handlowej z Francją.

W tych dniach wyjeżdża do Paryża delegacja polska w sprawie rewizji traktatu handlowego polsko-francuskiego. Przewodnictwem nad delegacją obejmuje dyr. Tennenbaum. W skład delegacji wchodzi: kierownik referatu francuskiego M. P. i H. dr. St. Czerkiewicz, ekspertem do działu celnego będzie St. F. Królikowski z M. P. i H. Z Ministerstwa Spraw Zagranicznych delegowany będzie

Walka z lichwą pieniężną.

W wyniku narad przeprowadzonych przez Ministerstwo Skarbu ze sferami interesowanymi po skrupulatnym zbadaniu sytuacji na rynku pieniężnym Ministerstwo Skarbu opracowało rozporządzenie regulujące wysokość procentów i prowizji pobieranych przez banki w obrocie pieniężnym. Według rozporządzenia tego, najwyższą granicą korzyści majątkowych w stosunkach kredy-

ty (wy podatek przemysłowy) do zawarte przed dn. 1 lipca rb., wysokości miesięcznie 0.11 proc. w których wymówione korzyści sumy należnych procentów i majątkowe ponad normę przewidzianą powyżej nie zostały pobrane przed dniem wejścia w życie omawianego rozporządzenia, ulegają wykonaniu w ten sposób, iż korzyści majątkowe mogą być pobrane w umówionej wysokości za czas do najbliższego terminu płatności, nie dłuższy jednak, niż zakres 6 tygodniowy od dnia wejścia w życie omawianego rozporządzenia.

Banki a rozporz. o lichwie pieniężnej.

Jak się dowiadujemy, Związek banków złożył w Min. Skarbu memoriał wykazujący, że unormowana w rozp. o lichwie pieniężnej stopa 2 proc. mies. jest w dzisiejszych warunkach dla banków zbyt uciążliwa. Operacje kredytowe nie dochodzą do rozmiarów przedwojennych i stąd zyski pokrywają za ledwie podatki — koszta handlowe pozostają niepokryte.

Komunikat Agencji Wschodniej

Warszawa 18. VII. 1924 r.

Waluty.	
Gotówka.	Dewizy.
Dolary St. Zj. 5,18 1/2, 5,21, 5,16 *	Belgia 23,70, 23,81, 23,59 *
Franki belgijskie — — —	Berlin — — —
francuskie — — —	Budapeszt — — —
szwajcarskie — — —	Bukareszt — — —
Fundy angielskie — — —	Gdańsk — — —
Korony austr. — — —	London 22,67 1/2, 22,79, 22,53 *
czeskie 15,18 1/2, 15,42, 15,35 *	N. Jork 5,16 1/2, 5,21, 5,16 *
węgierskie — — —	Paryż 26,80, 26,73, 26,91, 26,65,
Lei rumuńskie — — —	Praga 15,18 1/2, 15,42, 15,35 *
Liry włoskie — — —	Szwajcaria 94,40, 94,87, 93,93 *
Miljonówka 0,58,	Wiedeń 7,32 1/2, 7,55, 7,28 *
Pożyczka dolar. 2,55, 2,65,	Włochy 22,40, 22,51, 22,29 *
Bony złote 0,81, 0,85,	
Pożyczka złota 6,70,	
Tendencja: nieco słabsza.	

Akcje.

Dyskontowy 5,50, 5,45,	Włochy 22,40, 22,51, 22,29 *
Handlowy 6,50, 7,—,	
Kredytowy 0,75,	
Dla Handlu i Przemysłu 1,70, 2,—,	
Kijewski 0,30, 0,31,	
Puls 0,53,	
Spiese 1,—, 1,10,	
Wildt 0,—,	
Zgierz 2,70, 2,80,	
Elektryczność 0,—,	
P. T. E. 0,18, 0,20,	
Węgiel 4,55, 4,80, 4,75,	
Polska Nafta 0,40,	
Nobel 1,75, 1,70,	
Giełkielski 0,69, 0,69, 0,69,	
Lilpop 0,63, 0,61,	
Modrzejew 5,65, 1, 5,85, 6,— 3, 6,05,	
6,10, 5, 6,—,	
Cerata 0,—,	
Rylscy 0,—,	
Fitzner 4,50, 4,70, 4,55 bez kuponu	
Norblin 0,55, 0,59,	
Ortwein 0,30, 0,25,	
Konopie 0,—,	
Zawiercie 34,—, 33,—,	
Zyrardów 51,50, 50,50,	
Borkowski 1,10, 1,05,	
Jablkowsky 0,—,	
Syndykat 0,—,	
Wysoka 0,—,	
Zachodni 1,90, 1,93,	

Poznań, 18. VII. 1924 r.

Poznański Bank Ziemian 0,—	Herzfeld Victorius 3,60,
Młynarzy 0,—	Lubań 59,—
Arkona 0,—	Dr. Roman May 23,—, 22,50,
Browar Krotoszyński 2,80, 2,85,	Piecheln 5,—
Centrala Rolników 0,—	Piłtno 0,50
Garoarnia Sawicki 0,30	Poznańska Sp. Drzewna 0,—
Hartwig Kantorowicz 0,—	Tartak we Wrześni 0,—
Goplana 2,80,	Unja 5,75,
Zjedn. Browary Grodzkie 1,50,	Wytwórnia Chemiczna 0,40j
Hurtownia Związkowa 0,—,	

Tendencja słabsza.

Gdańsk, 18. VII. 1924 r.

Warszawa 108,97, 109,53	Paryż 29,90, 29,45,
Złoty 108,72, 109,28	Praga — — —
N. Jork 5,72,05, 5,7495,	Szwajcaria — — —
London 25,—,	Belgia — — —
Wiedeń — — —	Holandia 215,53, 215,92,

Ziemiopłody.

Warszawa, 18. 7. 24 r.	Zyto poz. 117 f. exp. 12,10,
Zyto poz. 120 f. gw. fr. Warszawa 13,85	Zyto pomorskie 116 f. exp. 12,10,
Owies poz. jednolity fr. Warszawa 16,75	Zyto poz. 118 f. exp. 12,15,
Zyto pomorskie 117 f. gw. exportowe 12,—, 11,8'	Zyto pomorskie i poza. 12,15,
Zyto kongr. 117 f. gw. 11,50	Zyto kongresowe 116 f. 10,87,
	Tendencja dla żyta słabsza, obroty duże, podaż zwiększona.
Poznań, 18. 7. 24 r.	Mąka żytnia 70% 17,—, 18,50
Zyto 10,40 11,40,	Pszonica 21,—, 23,50
Jęczmień zw. 11,—	Osipa żytnia 7,—
Jęczmień br. 13,—, 14,—	Mąka pszenna 37,—, 39,—
Owies 12,20, 13,20	Tendencja spokojna. Żniwa rozpoczęte, podaż zmniejszona.
Mąka żytnia 65% 19,80	

24 proc. rocznie! Dość lichwy bankowej

Ministerjum skarbu, po skrupulatnym zbadaniu sytuacji na rynku pieniężnym, opracowało rozporządzenie regulujące wysokość procentów i prowizyj pobieranych przez banki w obrocie pieniężnym.

Według rozporządzenia tego, najwyższa granica korzyści majątkowych w stosunkach kredytowych pieniężnych, wymawianych lub pobieranych przez przedsiębiorstwa trudniące się czynnościami bankowymi ustala się, aż do odwołania, do wysokości 24 od sta rocznie.

Pozatem przedsiębiorstwom bankowym wolno pobierać zwrot poniesionych kosztów związanych z poszczególną tranzakcją (porto, państwowy podatek przemysłowy) do wysokości miesięcznej 0.11% sumy należnych procentów i prowizyj, przy pożyczkach zaś zabezpieczonych zastawem (oszacowanie, składowe, aksekuracja itp.) w rzeczywistej wysokości tych kosztów.

Za koszty związane z poszczególną tranzakcją nie mogą być uważane koszty kredytu zaciągniętego przez wierzyciela, administratora przedsiębiorstwa, podatki dochodowy itp.

Umowy o pożyczki pieniężne, zawarte przed 1 lipca br. w których wymówione korzyści majątkowe ponad normę przewidzianą powyżej nie zostały pobrane przed dniem wejścia w życie omawianego rozporządzenia, ulegają wykonaniu w ten sposób, iż korzyści majątkowe mogą być pobrane w umówionej wysokości

za czas do najbliższego terminu płatności tych korzyści, nie dłuższy jednak, niż za okres 6-tygodniowy od dnia wejścia w życie omawianego rozporządzenia.

Wyjazd p. premiera Grabskiego do Spały

Jak się dowiadujemy, p. prezes rządu jutro w godzinach rannych wyjeżdża samochodem do Spały.

Wyjazd p. Grabskiego jest

związany ze sprawą przesilenia. Panu Grabskiemu chodzi o zaskutkowanie opinii p. Prezydenta Rzeczypospolitej w sprawie obciążenia waku:acego fotelu.

SEJM

uchwalił wczoraj dwie zasadnicze ustawy niezbędne dla dalszego normalnego biegu sanacji

Po pracowitym dniu rozszedł się, aby dziś zakończyć letnią sesję

Wczoraj Sejm uchwalił dwie zupełnie zasadnicze dla dalszego rozwoju sanacji naszego życia państwowego uchwały: sprawę monopoli spirytusowego i sprawę pełnomocnictw rządowych.

Wprawdzie w trzecim czytaniu punkt 1-szy pełnomocnictwa został tak bardzo zdefiniowany, że de facto przestał istnieć, jednakże cała ustawa pozatem przeszła i dała rządowi p. Grabskiego możliwość kontynuowania dalszej pracy nad uzdrowieniem naszego skarbu.

Jak się dowiadujemy punkt pierwszy, w którym chodzi o to, żeby rząd mógł dysponować dobrami państwowymi, oraz temi, które na mocy traktatów przeszły na własność państwa,

będzie w formie oddzielnej ustawy przedłożony Sejmowi na jesiennej sesji.

Po końcowym przemówieniu sprawozdawcy p. Jaroszyńskiego przystąpiono do głosowania nad ustawą o monopoli spirytusowym. Wniesiono jeszcze cały szereg poprawek technicznych poczem ustawę w trzecim czytaniu przyjęto.

Przystąpiono do trzeciego czytania ustawy o pełnomocnictwach.

Po krótkich przemówieniach pp. Kapelińskiego i Walerona przystąpiono do głosowania.

Odrzucono wszystkie poprawki, z wyjątkiem dwóch poprawek do punktu 1), mianowicie poprawkę pp. Kaczmarka i Fiderkiewicza o skreślenie słów „w Wersalu” przyjęto w imieniu głosowania 211 głosami przeciw 53, a poprawkę p. Putka o skreślenie wyrazów: „St. Germain” również w imieniu głosowania przyjęto 165 głosami przeciw 59.

Wobec tego wyniku głosowań marszałek zwrócił uwagę, że jego zdaniem, a także i zdaniem prezesa rządu, cały punkt 1) traci znaczenie. Ponieważ nikt nie protestował przeciw temu pogładowi, uznano punkt 1) za nieistniejący.

Całą ustawę przyjęto w trzecim czytaniu.

W imieniu komisji skarbowej referował p. Smoła sprawozdanie o wniosku p. Putka w sprawie naruszenia ustawy o podatku majątkowym przez zwolnienie majątków kościelnych i duchowieństwa od płacenia tegoż podatku.

Duchowieństwo wpłaciło pierwszą zaliczkę, która była całkiem znikomą z powodu spadku marki — wynosiła 5 mil. jardów, przeważnie z dóbr był. zaboru austriackiego, natomiast drugiej zaliczki w kwocie 1400 zł. niechciało wpłacić.

Nie idzie tu wcale o drobność. Majątek kościelny w b. za borze austriackim wynosi 155.000 ha, pruskim 45.000, na Kresach wschodnich 20.000, w b. Królestwie około 1000 ha, razem 220.000 ha ziemi. Jeżeli obliczymy skromnie razem z urzędzeniami około 1000 zł. za hektar, to otrzymamy wartość tego majątku w sumie 200 mil. zł., a licząc 6 do 7 proc. na podatek majątkowy, należność skarbową z tego tytułu wyniesie najmniej około 10 milionów złotych.

Cóż ma zrobić skarż? Albo się zrzeknie tego wpływu, albo musi według ustawy przerzucić ciężar na innych płatników.

P. ks. Kaczyński (Chrz. Dem.) odpijera zarzut p. Smoły, jako-

by duchowieństwo nie płaciło podatków i przypomina, że zwłaszcza na armię polską było zawsze szczodrze.

Marszałek podał pod głosowanie pierwszą rezolucję komisji, aby rząd ściał podatki majątkowe od tych użytkowników, którzy użytkują nieruchomości kościelne, przenosząc wartość 3.000 fr. Na wniosek p. Putka głosowano imiennie.

Rezolucję tę odrzucono 150 głosami przeciw 130. Drugą rezolucję o obowiązku płacenia podatku majątkowego od wszystkich majątków instytucyj kościelnych, z wyjątkiem tych, które są poświęcone bezpośrednio kultowi przyjęto.

P. Osiecki referował ustawę o karach za zwłokę i odsetkach za odroczenie wypłacania podatków bezpośrednich i należności stemplowych i o kosztach egzekucji.

Komisja oznaczyła karę od zaległości w podatkach gruntowych na 1 proc. miesięcznie, a od wszystkich innych 2 proc. miesięcznie. Obecnie na życzenie pana premiera po porozumieniu się z klubami wnoszę o podwyższenie stawki 2 proc. na 4 proc.

Projekt ten wywołał ożywioną dyskusję, w której zabierali głos różni posłowie, zarzucając rządowi, że sam oznaczył 2 proc. jako maksymalną stopę proc. mies. Kary zaś chce wyznaczyć w wysokości 4 proc.

Pr. Grabski zabrał głos i wytlomaczył Izbie, że jest ogromną różnicą między odsetkami, które stanowią zysk, a karą którą musi być większa od zysku aby była kara.

Całą ustawę przyjęto w drugim czytaniu. Trzecie odbędzie się na jednym z najbliższych posiedzeń.

Następnie Sejm odrzucił zgodnie z postanowieniami Komisji regulaminowej cały szereg wniosków o wydanie posłów.

Co się zaś tyczy wydania posła Lubarskiego, oskarżonego o wywołanie do buntu Sejm zażądał od prokuratora dodatkowych dokumentów i wyjaśnień.

Na zakończenie posiedzenia klub ukraiński wniósł kilka interpelacji.

Następne posiedzenie zgodnie z uchwałą konwentu senjorów miało się odbyć w sobotę rano, z powodu, że po dzisiejszym posiedzeniu Senatowi komisje sejmowe muszą mieć czas na załatwienie ewentualnych poprawek Senatowi.

Na wniosek p. ks. Kubika Sejm jednak uchwalił odbyć na stepne posiedzenie dziś o g. 6 wieczorem.

Senat wczoraj przyjął cały szereg ustaw bez zmian

Na wczorajszym posiedzeniu Senatu przeprowadzono długą dyskusję w sprawie poddania szkolnictwa władzy administracyjnej II instancji.

Wniosek sen. Nowaka sprzeciwiający się ingerencji władz administracyjnych przy mianowaniu nauczycieli został odrzucony.

Rozpatrywano następnie ustawę o komisjach rozjemczych dla załatwiania zatargów w rolnictwie oraz ustawę o obowiązkach i prawach szeregowych. W głosowaniu przyjęto wniosek senatora Bartoszewicza o skreśleniu z roty przysięgi słów: „stać na straży Konstytucji”.

Wnioskodawca motywował wniosek swój tem, że każdego obywatela obowiązuje brzmienie Konstytucji. Żołnierz zaś nie ma specjalnej misji strzeżenia Konstytucji, a słowa te mogłyby doprowadzić do tego, że szeregowie komentowałyby otrzymane rozkazy, czy są zgodne z Konstytucją.

Przyjęto również tekst przyrzeczenia dla menonitów, odrzucono tekst przyrzeczenia dla bez wyznaniowych.

W imieniu komisji gospodarczego społecznego i prawniczej s. Popowski referował ustawę o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia i zaproponował przyjęcie jej w brzmieniu uchwalonym przez Sejm.

W porozumieniu z g. 10 rano.

kolegami z innych stronnictw zgłaszam poprawkę o wstawienie nowego artykułu 5 w sprawie ro botników sezonowych, których praca normalnie trwa krócej niż 10 miesięcy w roku. Ci robotnicy w okresie sezonów martwych nie mają mieć prawa do świadczeń zabezpieczeniowych. W razie szczególnego braku pracy minister na wniosek Zarządu Funduszu Bezrobocia ma prawo uchylenia na czas sezonów martwych działalności tego przepisu dla poszczególnych kategorii ro botników sezonowych. Minister ma również prawo zwolnić od obowiązków zabezpieczenia od bezrobocia robotników w zakładach czynnych krócej niż przez sześć miesięcy w roku.

Dalej wnoszę o skreślenie art. 7, który traktuje o pracodawcach, wstrzymujących ruch zakładów bez słusznego powodu. W art. 8 zamiast wyrazu: „większe osady” powinno być: „gminy wiejskie, posiadające większe zakłady”.

Po przemówieniu końcowym s. Popowskiego w głosowaniu przyjęto wszystkie trzy poprawki s. Bruna, tudzież poprawkę s. Smolskiego do art. 11 w sprawie podwyższenia stawek zasiłków.

Z temi zmianami przyjęto całą ustawę.

Następnie s. ks. Bolt referował ustawę o opłatach paszortowych, którą przyjęto bez zmian.

Następne posiedzenie dziś o g. 10 rano.

Czyn bezgranicznego poświęcenia, ofiara wielkiej miłości

WARSZAWA, 18. 7.

Wczoraj o g. 6 pp. w lokalu Klubu Artystycznego, za specjalnymi zaproszeniami, odbyło się zamknięte zebranie kilkudziesięciu osób z warszawskiego świata sztuki, aby poznać i ustalić wśród siebie opinie o czynie p. Stanisławy Umińskiej.

Opinia tych ludzi, którzy wczoraj zasiedli kręgiem, aby w skupieniu, poważnie i z głęboką troską pomówić o tem nieszczęście, które się stało ma wartość werdyktu.

Nie padł ani jeden frazes, ani jedno słowo blache nie zablakowało się do krótkich, prostych przemówień.

Opinia zwarta, jasna, nie pozostawiająca żadnych wąpliwości: dokonany został czyn heroicznego poświęcenia, czyn krwawy, więc zgóry odsądzony od uznania, lecz tak tragicznie konsekwentny, tak nieublaganie konieczny, jako akt bezgranicznego oddania i miłości, że budzić musi tylko współczucie najgłębsze.

Wśród wypowiadających się ludzi, był ktoś, kto przed kilku ledwie dniami powrócił z Paryża, cały czas obcuje tam z umierającym śp. Żywnowski i p. Stanisławą Umińską.

Stwierdził on faktami to, co wszyscy obecni rozumieli, czego się domyślali nie znając przebiegu tych ostatnich dni.

Więcej jasny i wyraźny stanął przed oczyma obraz.

Strasne cierpienia fizyczne i świadomość bezmaźniejszej stany odebrały śp. Żywnowskiemu wolę. W ostatnich dniach błagał wszystkich o skrócenie cierpienia, żonę swą zaklinał, to płacząc to znów pozornie spokojną perswazją, opanowywał jej myśl, oddał, bezgranicznie kochającą kobietę, z całą bezwzględnością

człowieka w pół żywego i cierpiącego ponad ludzkie siły, hipnotyzował: nikt nie chce — ty musisz, jeśli mnie kochasz, musisz skrócić straszną moją mekę.

P. Stanisława Umińska po kilku tygodniach bezustannego czuwania przy choreym w Warszawie (dzień spędzała przy nim, wieczorem grała w teatrze, nocą drzemiała znów przy nim) po trzech tygodniach nieodolnego, ani na chwilę od szpitalnego łóżka, po kilkakrotnym oddaniu swej krwi była (jeśli już nie mówić o stanie jej wewnętrzny) pół przytomna, gonila resztkami sił.

W takim stanie rzeczy czyn p. Stanisławy Umińskiej urasta ponad ludzki sad, ledwie stóp jego dosięgnąć może ludzkie współczucie.

P. Stanisława Umińska pozostawiona została w tym samym szpitalu Paul Brousse, gdzie skoczył ciepłociąg śp. Jan Żywnowski.

Jest to przytyłek raczej niż szpital, na przedmieściu dla niedużo paryskiej.

Warunki straszne — zupełny brak opieki.

To też na wczorajszej naradzie dwie sprawy omawiano: Przede wszystkim zdecydowano w formie depechy do prasy paryskiej powiadomić francuską opinię o tem, co jest istotą czynu p. Stanisławy Umińskiej.

Powtórze poproszę o realną pomoc nieszcześliwej, aby we wszystkich na co władze francuskie pozwolą ulżyć jej strasznej doli.

Treść depechy wysłanej wczoraj do prasy francuskiej podaje my na 1-ej stronie dzisiejszego numeru.

W akcji wypłacania zapomóg bezrobotnym muszą wziąć udział gminy

Wobec braku jeszcze ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia oraz ogromnych wydatków, jakie pochłonięły roboty publiczne, najracjonalniejszą formą pomocy bezrobotnym w chwili obecnej może być tylko akcja wypłaty zasiłków pieniężnych.

Ministerstwo pracy i opieki społecznej nie rozporządza aparatem administracyjnym, któryby mógł akcję przeprowadzić pod zarządem państwowym. Dla tego też przeprowadzenie akcji

pomocy zostało powierzone gminom.

Rząd nie rozporządza ustawami uprawniającymi któreby dały możliwość zmuszenia gmin do objęcia tej akcji, jednak dotychczasowe doświadczenie pozwala spodziewać się, iż zainteresowane gminy wobec przejawów bezrobocia nie uchyla się od tej akcji, tambardziej, iż na czynności z akcji pomocy związane otrzymują fundusze państwowe.

Ktoby tamakże kupował na takie gorąco

Za te pieniądze lepiej szklankę sodowej z lodem

WARSZAWA, 18. 7.

Tendencja wczorajszego zebrania jakoby lekko drgnęła, zalamując się w kierunku zniżkowym. Przynajmniej, po dość mocnym początku notowania końcowe wykazały lekkie osłabienie — dla większości akcyj. Obroty znaczne, ruch ożywiony. Z bankowych większą zwykłe wykazał Bank Handlowy w Warszawie, pozostałe utrzymały się w granicach notowań poprzednich.

Z chemicznych tylko Zetierz po prawil kurs o przeszło 10 proc., inne niżej. Cementowe zwłaszcza Firley zwykłowo. Wśród cukrowych małą poprawę osiągnęły: Chodorów i Ostrowite. Realizacja pozostałych wpłynęła na pewne obniżenie kursów.

Warsz. Tow. Kopalni Węgla straciło rozpęd zwykłowy, utrzyma miejscu.

miując się jednak na poziomie dość wysokim.

Nobel zakończył notowaniem mocniejszym; reszta słabo, przy małych obrotach.

Grima metalurgicznych — nie jednolicie. Zupełnie nieoczekiwana Orthwein osiągnął b. poważną zwykłe, Mocniej zaostrzyły się: Ostrowite i Pocisk, Rohn Cegielski i Lilpop — spadły o kilka procent.

Włókiennicze mocno — w dużych obrotach. W grupie różnych zjawili się akcje Majewskiego, rzadko notowane z braku materiału, osiągając kurs 10 zł.

Na rynku walut, tendencja mocniejsza dla Parwza, Belgii, Włoch i Londynu. Papiery procentowe państwowe mocno i zwykłowo. Listy przedwojenne — na miejscu.

Niemcy 10-godzinny dn'em pracy usiłują zgnębić inne narody

Przemysł niemiecki nie chce zrezygnować z przedłużenia 8-godzinnego dnia roboczego. Rozporządzenie z d. 21 grudnia 1923 zezwala na

przedłużenie dnia pracy

do 10-ciu godzin dziennie, a w razie naglących potrzeb państwa nawet wyżej tej normy. Oczywiście przedłużenie dnia roboczego postawiło Niemcy w wyjątkowo korzystnym położeniu wobec szeregu państw, które jak Francja, Anglja i t. d., wprowadziły u siebie te najważniejszą zdobycz socjalnego ustawodawstwa.

To też podczas gdy w Anglii koszt produkcji w stosunku do przedwojennych wynosi 172 proc., w Stanach Zjednoczonych 142 proc., w Niemczech spadły one do 103.7 proc., więc

do normy przedwojennej. W ten sposób Niemcy zapowiadają sobie zwycięstwo

rynku zbytu dla wywozu, pozostawiając wszystkie inne, nawet wysoko uprzemysłowane państwa europejskie za sobą. Rozwiązanie tego problemu jest niesłychanie ważne także i dla Polski, nie ulega bowiem wąpliwości, że jeśli się nie uda zmusić Niemiec do zaprowadzenia 8-godzinnego dnia pracy, wyłom przez nie zrobiony w międzynarodowym ustawodawstwie pracy, może wywołać naruszenie równowagi w układzie sił społecznych i gospodarczych całej Europy, wywołując widmo nowych zatargów wojennych.

Porady praktyczne

LIŚĆ KAPUŚCIANY.

Brak lodowni mogą częściej zastąpić liście kapuściane, posiadające własność konserwowania produktów spożywczych. Kawałek mięsa wołowe go zawinięty starannie w te liście, przechowuje się podczas upałów znacznie dłużej w stanie

nie świeższym, niż bez opakowania.

Wiejskie gospoście wiedzą z praktyki o tych właściwościach i dlatego zawiązują w liście kapuściane ser i masło.

Jeden liść położony na napoczetem pudełku z konserwami, świetnie zabezpiecza zawartość od zepsucia.

Ponad ziemią Teutonów Francja podaje bratnią dłoń Polsce

Przedstawiciele L. O. P. P. nawiązali kontakt z identyczną organizacją francuską

(k.) V.-prezes Ligi obrony powietrznej państwa p. Tadeusz Garczyński i generalny jej sekretarz p. pułk. Grzędziński powrócili z wycieczki napowietrznej do Paryża.

Podczas kilkudniowego pobytu swego w Paryżu p. p. Garczyński i pułk. Grzędziński zwrócili się do francuskiej ligi obrony powietrznej, na czele której stoi kpt. Fonck, celem nawiązania bliższego kontaktu, polegającego nie tylko na utrzymywaniu wzajemnych stosun-

ków, ale i ściślej współpracy, oraz stałej wymianie materiału propagandowego.

Dzięki ofiarności przemysłowca francuskiego p. Potez p. Garczyński i pułk. Grzędziński nabyli w Paryżu po nader niskiej (bo o 100% tańszej) cenie 2-osobowy stmolot typu „Potez” na użytek L. O. P. P.

Z uznaniem należy podkreślić zrozumienie naszych potrzeb i daleko idącą ofiarność jednego z wybitniejszych przedstawicieli przemysłu francuskiego.

Czas do ślubu się ubierać -- niema panny młodej

Porwał ją w nocy odtrącony przez ojca kochanek

Chociaż parobczak, ale sobie postąpił jak romantyczny szlachciura

(D) O rękę 17-letniej Helci córki b. zamożnego gospodarza Szczepana Kłocha we wsi Dobryniec gm. Glizniana pod Mińskiem Mazowieckim ubiegał się 28-letni Józef Drodz „chłopak jak debczak” jak to się mówi.

Helcia pokochała go szczerze i poprzysięgła, że za nikogo innego zamaż nie wyjdzie, tylko za niego.

Ale jak to w dramatach często bywa, ojciec Helci ani chciał słyszeć o wydaniu córki za Drodza.

— Czyś ty zwarzowała za prostego parobczaka cię oddam! Taki majątek jakiego się dorobiłem byle chlęstkowi mam przekazać.

Sasiedzi mówili.

że zacnemu rodzicowi więcej o ten majątek chodziło, niż o córkę, ale to wszystko jedno — dość że o zgodzie rodzicielskiej nie było mowy.

Drodzowi Kłoch powlewał wręcz otwarcie, a po chlōpsku — Zebym cię tu więcej ni widział!

ciarachu jeden!

Wobec tak stanowczo wyrażonego sprzeciwu rodzicielskiego narzeczony „zabrał się i poszedł”.

Ojciec zaś zajął się wyszukiwaniem

godnego zięcia.

Znalazł go wkrótce w osobie niejakiego Malczyka Józefa, gospodarskiego syna „jak się patrzy”.

Swaty trwały krótko i choć panna Helcia

po kałach popłakiwała

termin ślubu został naznaczony na 15-go.

Dnia tego wszystko było gotowe prócz... panny młodej. Od rana gdzieś się zawieruszyła.

— Pewno „tu” poszła, albo „tam”, pocieszano się i nie niepokojono.

do ślubu się ubierać

a Helci nie było.

Rozesłano na wsze strony szukających.

Dopiero, jak się wszystkich zaczęło rozpytywać dowiedzia

no się rzeczy ciekawych. Oto ktoś widział

— w nocy skradającego się — koło domu Kłocha odtrąconego narzeczonego Drodza. Ktoś inny znowu widział i jego i Helcie, jak przy blasku księżyca, zdążyli szybko poza chałupami gdzieś w pola.

Wlec ją porwał!*

Przysięgli sobie miłość i gdy nie było innej rady — uciekli z domu nieubłaganego ojca.

Stary Kłoch zwrócił się do policji z prośbą o urządzenie pościgu.

Wszystko pięknie, ale, co to pomoże, jeżeli kochankowie już gdzieś w kościółku ślub wzięli?

Potęga morska Ameryki

W związku z konfliktem, jaki na tle prawa imigracyjnego wynikł między Stanami Zjednoczonymi, a Japonią, aktualna staje się sprawa porównania sił, jakimi rozporządzają obydwie mocarstwa — zwłaszcza na morzu. O Japonii mało jeszcze wiadomo, natomiast Ameryka nie robi tajemnicy ze

Niebywały jubileusz fabryki samochodów

Wypuściła dziesięćmilionowy z kolei automobil

W tych dniach olbrzymie zakłady samochodowe Forda w Detroit wykończyły samochód

Nr. 10.000.000

Pierwszy automobil wykonany został dnia 1 października 1908 r. Od tego czasu

fabryki nie stanęły

ani na chwilę.

Szybki rozwój komunikacji motorowej sprawia, że „fordy” spotkać dziś można wszędzie. Ostatnio donoszą, że wódz jednego z

plemion murzyńskich.

zakupił samochód, specjalnie sprowadzony zofier obsługujący maszynę, która wzbudza

strach i podziw

wśród czarnych.

Kto jest amatorem niezwykłych podróży

niech przygotuje się na dzień 23 sierpnia, gdyż będzie to najdogodniejsza chwila do przejażdżki na Mars

Od przyrodzenia jest coś w naturze ludzkiej, co porywa nas wzwyż, w rejony, gdzie niema granic, ani kordonów.

Już w dawnych, legendarnych, czasach zachciało się nie jakimś lkarowi, trawionemu tęsknotą, wlecieć na przyprawionych skrzydłach ponad poziomy, — cóż dopiero mówić o nas, którzy

zakosztowaliśmy rozkoszy lata nia po powletru!

Bez wątpienia każdy z nas miał w życiu ciężkie chwile, kiedy wznosił wzrok ku niebu i wdychał:

— Ach! żeby tak przenieść się na tamte doskonałe światy, co tak miło światłem swem nęca, a których tak wiele Bóg dookola nas w atmosferze rozprószył! Wszak niema tam chyba naszych paskarzy i nie będzie nikt

żywcem z bliźnich skór zdzie ra!

Uczeni od niepamiętnych czasów biedzą się nad zagadnieniem, które nas tak żywo obchodzi i ustalił, że najodpowiedniejszym pod tym względem światem —

byłaby planeta Mars,

albowiem jest ona jedną z najbliższych i zdaje się posiadać warunki, niezbędne do życia, jak: powietrze, wodę i t. d.; a że jest ona ponadto

znacznie starsza od naszego globu

i przedstawia jakby obraz naszej własnej przyszłości — budzi przez to tem większe zainteresowanie.

Jak się w dodatku okazuje, w najbliższym już czasie, bo 23 sierpnia roku bieżącego, Mars przybliży się do ziemi na

najkrótszy dystans, jaki wogóle jest dla niego możliwy — na odległość 56 milionów kilometrów.

56 milionów! Dla nas, ludzi powojennych, cośmy się tak dobrze wprawili w astronomiczne manipulacje cyfrowe,

jest to bagatela.

Dziś dziecko, kupujące cukierki, potrafi obliczać na miliony! A taka okazja, jaka się w sierpniu nadarzy, nieczęsto się powtarza —

raz na sto lat.

Zagranicą sprawa ta zainteresowała szersze sfery. Amerykanie przygotowują całą

wyprawę w okolice bieguna południowego.

gdzie warunki atmosferyczne bardziej się nadają do obserwacji. W wyprawie tej zapowiedział swój udział słynny profesor Todd i wielu innych uczonych, pragnących robić spostrzeżenia. Podobno mają być poczynione także

filmowe zdjęcia

fotograficzne i wogóle wykorzystane wszelkie sposoby, jakimi nauka dzisiejsza rozporządza.

W każdym bądź razie, musimy sobie uprzytomnić, że dystans do tej sąsiedniej planety będzie taki, iż pociągiem kurjerskim moglibyśmy dojechać do niej

w ciągu 60 lat,

najszybszym autem, — po 30 latach, zaś najszybszym

aeroplanem do ułoiwie 18 lat. Te więc środki komunikacji niebardzo się w takim wypadku nadają i bardzo jeszcze musimy popracować, aby wynaleźć odpowiedniejszy sposób na skomunikowanie się z sąsiednią planetą.

Krótkie włosy przyczyna dramatu małżeńskiego

Różne są gusty i upodobania mężów. Jeden pragnąłby widzieć żonę swą

skromnie ubraną

i uczesaną, inny cieszy się na widok żony,

ubranej ekscentrycznie.

Jedni mężowie nie znoszą u swych żon dekoltoń, inni zaś nie mogą patrzeć na kobiety z obciętymi włosami.

Do takich należał Emil Durand — urzędnik pocztowy w Marsylii.

Pan Durand nie chciał zgodzić się na usilne prośby żony, która koniecznie chciała

obciąć sobie włosy.

Nie pomogły płacze i spazmy, mąż był nieubłagany. Nie przestraszyła go nawet

groźba rozwodu.

Jednak pani Durand za wszelką cenę pragnęła dopiąć celu.

Korzystając z wyjazdu męża,

zapalona zwolenniczka

krótkich włosów urzeczywistniła swe pragnienie.

Powróciwszy do domu i zobaczywszy żonę, pozbawioną

pięknych loków.

p. Durand wpadł w szal, począł tłuc naczyniami w końcu wymierzył jej

siarczysty policzek.

Rozgniewanego męża musiała dopiero uspokoić policja, zabierając go do celi, lecz małżonka czując, że sama winę ponosi, przebaczyła mu i wystarała się o jego wolność.

Porady praktyczne

O przykłej chorobie.

Dr. Detten, w książce poświęconej specjalnie chorobie morskiej podaje szereg sposobów zwalczania tego niedomagania, z których wybieramy kilka najskuteczniejszych.

Przedewszystkiem napoje chłodzące. Szklanka wody selenowej z lodem i jedna kropla chloroformu jest istnym specyfikiem, dającym jaknajlepsze wyniki. Następnie dr. Detten poleca bromek amonu — 3 razy

dziennie po 0.5 gr. który działa bardzo energicznie w wypadkach lżejszych.

Od bólów głowy podczas pobytu na okręcie najlepszym środkiem okazała się kawa czarna. Przeciw tosiomom — suszone sliwki i koniak francuski.

Autor radzi pozatem, by oso by skłonne do morskiej choroby nosiły na pokładzie ciemne okulary i nie wpatrywały się w widnokrąg.

swych przygotowań obronnych. Przedewszystkiem więc pomyślała Unia o najbardziej zagrożonym, przez ewentualnego przeciwnika kanale Panamskim który otrzymał cały szereg zabezpieczeń przed możliwym atakiem. Okręty wojenne Stanów otrzymały najnowsze urządzenia techniczne, a środki

centnarów; 3) okręt, zastosowany do wlotów statków powietrznych; 4) tanki, jako środki pomocnicze dla działania piechoty; 5) najnowszy sposób obrony przed atakami samolotów: olbrzymia chmura dymu zasłaniająca całkowicie okręt, który ma umożliwić w ten sposób ucieczkę do bezpiecznego schronienia.

GAMASTON

LAZUROWE ZAŚLUBINY

VIII.

Wkrótce wróciłem z Black'em do domu i gorliwie zająłem się muzyką — ale ta nie dawała mi pełnego ukojenia. Skomponowałem „Adagio” do sonaty, — ale nie byłem z niego zadowolony i nerwy nanowo zaczęły igrać. Zalecono mi dla ostatecznego uspokojenia daleką podróż, aby, jaknajdłużej przebywać na morzu... W powrotnej drodze wszedłem zupełnie przy padkowo, zmieniając kierunek poprzednio wytknięty, na „Elpidę” i... spotkałem ciebie Pani!

Wróciłem do domu Black'a nie zastałem, zabiła go tęsknota za mną. Zdaje mi się, że rozszedł zwyciężył zdruzgotane serce 30 tysięcy franków złożyłem w banku — może uda się je zwrócić hrabinie Borris...

Czy Pani będziesz miała taki wpływ — który doprowadzi mnie do zupełnej równowagi? Bądź pozdrowiona!

Ruszczye.

Rzym, 23 lutego 24 r.

Pani! Odnalazłem wielce oryginalne motywy muzyki kościelnej XI stulecia, do pewnego stopnia secesyjne. Opracowałem je i parafrazowałem, posłużyły mi za temat do nowego utworu, pod tytułem: „Wskreszenie”!

Zagrałem je kardynałowi Bonoldi, wielkiemu znawcy i miłośnikowi muzyki wogóle.

Przybywał przeto do Rzymu, aby wysłuchać mego „Wskreszenia”, co ono ci powie i co Ty o nim sądzić będziesz i czy uznasz go odpowiednim na koncert, który na Twoją cześć mam zamiar urządzić... a potem pojedziemy na dalszy szereg... koncertów do Florencji i Neapolu, pod cudowne błękity, którym natura tak szczerze obdarowała Italję — a pieścić nasz wzrok lazurem toni, co jakby stopione szmaragdy z turkusami obramowały Capri, wśród cudnej woni obecnie kwitną-

cych pomarańcz wypowiedmy sobie... prawdę naszych wzajemnych uczuć...
Oczekuję!!!

Ruszczye.

Rzym, 9 marca 24 r.

Droga Ewo! Mój cudny Polny Kwiecie! Niema Cię już przy mnie, nie widzę Twych boskich oczu, nie lubuję się i nie pieczę Twoich aksamitnych rączy, nie słyszę melodyjnego głosu i wesołego śmiechu... Odjechałaś, nie zgodziłaś się po powrocie, z naszego artystyczno-romantycznego tournée, abym jechał z tobą do kraju połączyć się do śmierci; wymogłaś, co ci solennie przyrzekłem, iż zostanę jeszcze cały miesiąc w Rzymie i będę dalej pracował nad muzyką kościelną.

Niema Cię — a moje niedorzeczne zobowiązanie, przyczynia mi udręczenia. Znam Cię już na tyle, że nie przyszło mi do głowy uwieczając Ci podejrzanie, że pozostawienie mnie samego w Rzymie było z Twojej strony kapyrsem czy fantazją. Nie. Należy przeto szukać głębszej poważnej przyczyny. Azali okres ten ma być pro-

bierzem, czy mnie kochasz na tyle, aby zostać moją żoną?

Oczekiwałem listu mniemając że w nim odnajdę wyjaśnienie, drogi list otrzymałem, ale zawiodłem się.

Zdarzenie, że skutkiem wysokiej wody i niespokojnych fal, nie mogliśmy wypłynąć do Lazurowej Groty i zawiedzeni wróciliśmy do Sorrento, a Ty zrażona nie chciałaś już później zwiedzić tego czarującego miejscy — wskresiło mi się w pamięci... a jestem tak przesądny, że uważam to za zły omen...

Gdy wróciłem z dworca po twoim wyjeździe, siedłem do fortepianu; moja dusza przelewała na struny całą moc uczucia, tęsknoty i szalu... wśród minorowych akordów zdawało się, że Twój cały pobyt był tylko snem uroczym!

Chodzę jak błędny, zamiechałem odwiedzać Forum, a moje codzienne sny o Romie, zmieniły się w fantasmagoryczne, bezustannie powtarzające się wizje: — poznanie Cię na Elpidzie, wspólna podróż, nasza korespondencja, Twoje przybycie do Rzymu, nasz pobyt we Floren-

cji i Neapolu, wycieczki do Pompei, na Wezuwiusz, Capri i t. d. aż do chwili kiedy pociąg uwiózł Cię i wraz z Tobą mój spokój...

Z listu Twego przeziara przy puszczeniu, raczej podejrzanie, że w moim sercu wszechwładnie panuje, zajmując pierwsze miejsce — muzyka.

Jesteś w błędzie. Kocham ją, ale Ciebie nietylko kocham, ale czczę i uwielbiam; muzyka jest potrzebą wyładowania mego talentu, natchnienia — Ty, potrzebą mego życia, istnienia!

Ptaszki — te boże śpiewaki, miłość swą i hold Stwórco, czy naturze, wyrażają śpiewem, ja — muzyką wypowiadam moje radości, smutki, bóle, nadzieje, pragnienia i uwielbienie...

Po przeczytaniu twego listu, skomponowałem fantazję „Polny Kwiat”. Kardynał zachwycony, twierdzi, że odczuwa się w tym utworze jakiś świeży zapach młodzieńczy.

Liczę godziny, kiedy skończy się moja niewola i niedola. Bądź pozdrowiona, pisuj jak

najczęściej — osładzaj gorycz, którą napoiła mnie.

Ruszczye.

Rzym, 2 kwietnia 24 r.

W neapolitańskich dziennikach z dn. 25 kwietnia 24 r. czytano:

„Przypadek, zbrodnia, czy samobójstwo?”

„Wczoraj znaleziono w Lazurowej Grocie samopas pływająca łódź, a w niej zwłoki wszechświatowej sławy polskiego muzyka Ruszczyca, obsypane polnemi kwiatami.

Sledztwo sądowe prowadzone jest nadzwyczaj energicznie. Zachodzą poważne komplikacje pogrzebowe albowiem z pozostałych papierów okazuje się, że maestro przed pięciu laty przyjął w Paryżu wyznaczenie Buddy...

Znaleziono również na biurku początek listu pisanego po polsku, niewiadomo do kogo:

„Przeczenie nie omyliło mnie. Twój obecny list potwierdził je... nie kochasz mnie... i nigdy nie kochałaś... ludziłaś tylko siebie i mnie...”

KONIEC.

